

Εκτός από τη συμμετοχή του στην Αργοναυτική εκστρατεία, ο Πηλέας μετείχε στην πρώτη άλωση της Τροίας από τον Ηρακλή αλλά και στη μάχη του εναντίον των Αμαζόνων. Μετείχε και σε ένα κυνήγι όπου, άθελά του, σκότωσε τον Άκτορα, γιο του Ακαστου. Συντριμμένος από το ατύχημα, έστειλε στον χαροκαμένο πατέρα, αποζημίωση για το φονικό, κοπάδι ολόκληρο από βόδια και πρόβατα. Ποτέ δεν έφτασαν στον προορισμό τους καθώς ένας λύκος όρμησε και τα κατασπάραξε. Η Θέτιδα έκανε τον λύκο να απολιθωθεί αλλά το κακό είχε γίνει. Κατά μια άλλη εκδοχή, τον λύκο έστειλε η αδελφή της Θέτιδας, η Νηρηίδα Ψαμάθη, επειδή ο Πηλέας είχε σκοτώσει τον γιο της, Φώκο. Με τη μεσολάβηση της Θέτιδας, η Ψαμάθη δέχτηκε να απολιθώσει τον λύκο.

Φονιάς και εκδιωγμένος από τον πατέρα του ο ίδιος, δεν δίσταζε να δίνει άσυλο σε άλλους που βρίσκονταν στην ίδια θέση. Φιλοξένησε τον Φοίνικα που είχε εκδιωχτεί από τον πατέρα του και μάλιστα τον έκανε δάσκαλο του Αχιλλέα, φιλοξένησε τον Πάτροκλο που σκότωσε άθελά του ένα φίλο του και τον ανέθρεψε μαζί με τον Αχιλλέα, φιλοξένησε και τον Επειγέα που, άθελά του κι αυτός, σκότωσε έναν ξάδελφό του. Φοίνικας, Πάτροκλος και Επειγέας έμελλε να ακολουθήσουν τον Αχιλλέα στην Τροία.

Ο Πηλέας ζούσε ακόμα την ημέρα που ο Αχιλλέας σκοτώθηκε στην Τροία. Ήταν πια γέρος, όταν από την Ιωλκή κατέφθασαν ο Ακαστος ή τα παιδιά του, Αρχανδρος και Αρχιτέλης, εισέβαλαν στην Φθία και τον εκθρόνισαν. Κατέφυγε στο νησί Ίκος, την τωρινή Σκυροπούλα κατά τον Σκαρλάτο Βυζάντιο, την Αλόνησο κατά τον Γιάννη Κακριδή, την Κω κατά τον Κοσμά Πολίτη, μεταφραστή του Ζαν Ρισπέν. Εκεί πέθανε.

Κατά τον Πίνδαρο, τοποθετήθηκε στο νησί των Μακάρων, κοντά στον Αχιλλέα που είχε προηγηθεί. Κατά τον Ευριπίδη, συνέχισε να ζει, μαζί με την Θέτιδα, στα βάθη του ωκεανού, στα παλάτια του πεθερού του, Νηρέα.

(τελευταία επεξεργασία, 2 Ιουνίου 2021)

